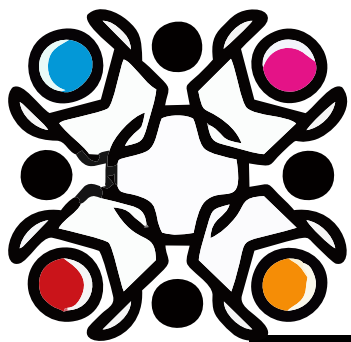

Красиво ВЕТРИНО

• Брой 18 • 16 стр. • формат А3 • цена: 0 лева • 23.11.2022 г.

ВЕТРОГЕНЕРАТОРЪТ
НА ИСТОРИЯТА

страница 1,3

Комплекс Кацарски -
двама младежи
срещу страха

страница 8

Исторически парк ще
посреща посетители
и през зимата

страница 9

Библиотека:
„ЛЕСНИЙ ДОЛАР“

страница 16

ЕДНИ ИЗПРАЩАТ РАКЕТИ, а други – ПАМЕТНИЦИ

Имаме чувството, че светът е полу-
дъл. Всеки ден хора, които никога не
са се изправяли срещу противник –
дори когато са били деца, говорят за
оръжие, убийства и смърт, все едно
това им е било ежедневието цял жи-
вот и е най-обикновено нещо като
яденето, миенето сутрин на очи или
ходенето до магазина. При цялото
това убийствено настроение, огро-
мните разрушения на имуществва и
човешки отношения, които се случ-
ват днес, ще са ни нужни десетки го-
дини усилия и доказване, че сме си
взели поука от ситуацията, за да се
възстанови нормалността в живота
ни. На фона на войната 99% от хората
са притихнали и чакат да видят какво
ще се случи. Казват си, че нищо не
зависи от тях и единственото, което
могат да направят, е да чакат голе-
мите да се разберат.

продължава на страница 2

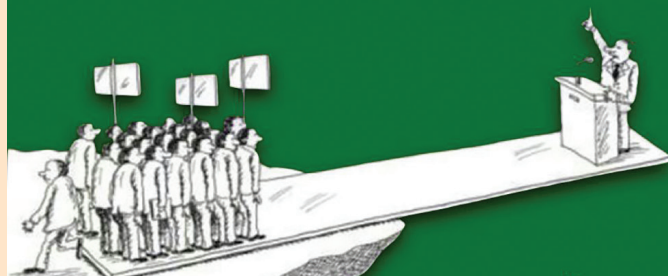

ИСТОРИЧЕСКИ ПАРК

● АКТУАЛНО

ВЕТРОГЕНЕРАТОРЪТ НА ИСТОРИЯТА

Хората не познават
истинската си сила!

ИЛИ КАК СЕ ОТВЯВАТ ЧУЖДТЕ ИНВЕСТИЦИИ В ПОЛИТИКАТА

След повече от три десетилетия упражнения по демокрация е вече съвършено ясно, че политическата класа е мащеха за народа си, България няма доброжелатели в чужбина – напротив, от там бяха внесени бацилите на много политически болести, за които българското общество няма имунитет. От т.нар. Европейски съюз се спускат директиви, уж пристигат пари по програми, които убиват местната инициатива, тровят местния предприемачески дух, от което ние все повече обедняваме... Всъщност европейската корупция също добави своя принос към местната епидемиологична обстановка.

продължава на страница 3

● ТЕМА НА БРОЯ - продължава от страница 1

ЕДНИ ИЗПРАЩАТ РАКЕТИ, а други – ПАМЕТНИЦИ

продължава от стр. 1

Малка група хора – българи, с център село Неофит Рилски, не мислят така. Те знаят, че времето на всеки един от нас е ограничено и ако го загубим в чакане, то все едно да загубим голяма част от живота си. Това, което правят, е да създават мостове там, където другите разрушават с бомби. Тази група хора решиха да поставят паметник на кан Котраг на мястото, където е създал държава и е направил така, че стотици милиони хора в хилядолетието да просперират. Паметникът ще бъде поставен в град Самара, на крайбрежието на Волга – реката от която идва и името Волжка България. За да поясним – това се намира на територията на днешна Русия и е много по-трудно да поставиш паметник там, отколкото да вкараш ракети в Русия или Украйна. Повечето хора не разбират – защо паметник? И защо сега?

Паметникът на кан Котраг ни помага да намерим единството между народите

ни, а не да търсим различията. Когато се огледаме и разберем, че сме едно, тогава първото нещо, което се поражда, е доверие. Където има доверие – има и развитие. Добрият живот за хората идва от тяхната възможност да създават различни неща, а още по-добрият живот идва тогава, когато могат да ги обменят. Този обмен в наше време се нарича търговия. Всички големи градове и просперирани държави са се развили или на места, където има природни дадености и ценни находки, или там, където се образуват центрове на търговията. Най-богатите, спокойни и красиви държави в света са тези, които са успели да изградят доверие с другите и да се превърнат в център на търговията. Пример за това е Швейцария. Нашата група хора са решили да създават мостове и доверие в период, когато дори швейцарците не мислят за това. Причината да е точно сега е много проста – когато тази лудост свърши, хората ще спрат, ще се огледат, ще осъзнаят какво са сторили и ще се питат как да продължат. Тогава ще потърсят знаците, фаровете, които светят и показват посоката. Паметникът на Котраг е един такъв фар, който ще свети на Волга. И когато хората имат очи да го видят – и на Волга, и на Дунав ще разберат, че е време да се опознаят и да разберат как могат да са си полезни. Това са мосто-

вете, които изграждат по-добър живот. Те трябва да се градят, преди хората да са разбрали, че са им нужни, и когато разберат – веднага да започнат да ги ползват.

Поставянето на един такъв паметник е трудно и в мирно време, а във военно е направо невъзможно. Много пречки, които изникват – нарушените интереси на тези, които не искат хората да се обединяват, нежеланието на администраторите да свършат някаква допълнителна работа – са трудно преодолими, но забраните за общуване между страните са още по-големи и непреодолими. Всичко това е достатъчно основание и най-упоритият човек да си намери оправдание, но не и тези българи. Много години работят върху разрешението от руска страна за един такъв паметник, като през същото време намират възстановчик, който показва какво е било въоръжението и предполагаемия вид на Котраг, после се намира скулптор, който изработва фигурата – и накрая, след 7 години и много преमेждия, се стига до момента, в който всичко е готово и фигурата потегля за

град Самара. На митницата от българска страна се решава друго – „Паметникът няма да замине! Забрана от ЕС“. Всички обяснения – че това е износ на българска култура и е по-важно за нас – не вършат работа. От митницата отсичат, че този износ е невъзможен. Това е причина да се откаже всеки, който е възпитан да мисли в матрицата, но не и хора със свободно мислене. Веднага се съставя нов план и паметникът се продава на турска фирма, която пък го продава на руска. И отново имаме път – там, където другите виждат стена. Вече паметникът е на броени дни от своето предназначение и най-накрая ще заблести на брега на река Волга. Българският владетел ще наблюдава своите земи и своя народ и ще ни напомня за нашата кръвна, неразрушима връзка. Всякакви препятствия са преодолими за желаещите да градят, а не да рушат мостове. Търсете такива хора и се общавайте към тях. Бъдещето на нашия свят не е във виртуалните валути и изкуствения интелект, а е в развитието на човешките отношения. Бъдете хора, които създават бъдещето!

Ивелин Михайлов

● АКТУАЛНО - продължава от страница 1

ВЕТРОГЕНЕРАТОРЪТ НА ИСТОРИЯТА

ИЛИ КАК СЕ ОТВЯВАТ ЧУЖДТЕ ИНВЕСТИЦИИ В ПОЛИТИКАТА

На обикновения българин, този, който остана да живее и да работи тук, му се налага да чете между редовете, дори да издава собствен вестник, за да се ориентира какво се случва. Защото той е научил по трудния и болезнен начин, че мъглата, с която го обгазват медиите и политиците, НЕ СЪДЪРЖА истинските новини и важните истини за живота му.

Огледайте се. Какво около нас работи и е в полза на българина? Коя от обществените системи, изградени от поколения българи, работи в негова полза?

Дали от българското училище излизат грамотни и образовани млади хора? Дали българското образование дава на българското стопанство подготвени кадри, с които то да просперира? Дали болният българин е лекуван адекватно? Дали е сигурен в дома си, на улицата и по пътищата? Дали е сигурен за децата си? Дали българинът се изхранва пълноценно с плодовете на българската земя, както е правил от векове? Дали е спокоен за старините си? Дали българинът вижда бъдеще за децата си? Дали е спокоен за корена си, за рода си, за държавата си напред във времето?

ДАЛИ?

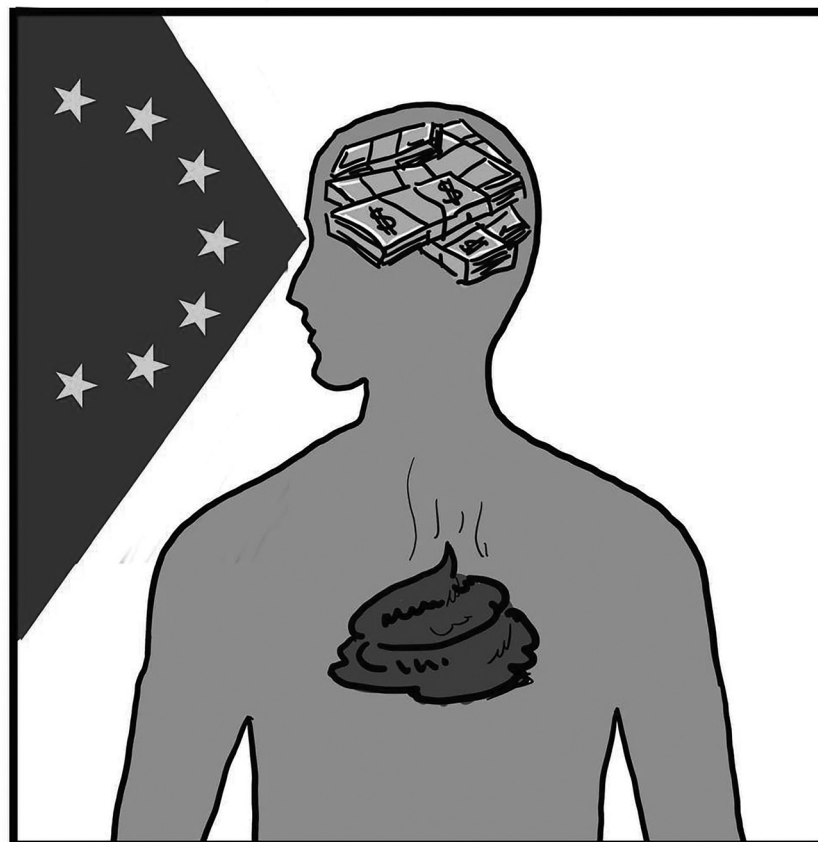
От така наречения ни демократичен опит се налагат изводи, които само слепците не виждат, а именно: че у нас има много политици, но за съжаление нито един държавник; че в най-старата държава на континента има всякакви органи и институции, но те работят за себе си; че обществените системи, които би трябвало да работят за гражданите на републиката, всъщност работят в полза на малцина; че има много медии, но с неясна собственост и съответно интереси. Че отдавна истината е твърде грозна или нелицеприятна, за да намери място в тях. Известно е, че сме най-бързо топящата се нация в света и отдавна се вижда, че потъваме... Но както е казано също така отдавна -

„СПАСЕНИЕТО НА ДАВЕЩИТЕ СЕ Е ДЕЛО НА САМИТЕ ДАВЕЩИ СЕ!“

Спасението започва с осъзнаването на проблема и неговите размери, с проглеждането за истината и разбирането, че ако сами не си помогнем и Господ няма да го стори. Днес повече от всякога е вече ясно, че простите и необразовани хора се управляват по-лесно – ето защо образователната система работи от десетилетия така. И от там се тръгна преди трийсетина години. Днес просто берем плодовете.

КОНСУМАТОРИТЕ СА ПОВЕЧЕ ОТ КИТАЙЦИТЕ ... А УПРАВЛЯВАЩИТЕ СА ЕДИН СТАДИОН САМО- ЗАБРАВИЛИ СЕ, НЕПРЕКЪСНАТО УЛЕСНЯВАНИ ОТ ЛИПСАТА НА ВСЯКАКВА ОТВЕТНА РЕАКЦИЯ.

Нацията пребивава в желираната дилема между поредния кредит за плазма, телефон, почивка ..., озвучавана от политически боричкания. От Европейския съюз и от Америка идват едни лозунги, веят се едни знамена, приказват се едни приказки ... И уж всички са „равноправни“, а всеки си гледа интереса и се чуди как да прецака другарчето. Лицемерна Америка прави луди пари потапяйки най-силния си икономически конкурент Европа, която е достатъчно глупава да води войната ѝ и да плаща за нея с мизерията на собствените си граждани. От запад ни залива лицемерие, чиято отрова не за пръв път опитваме. За нас са фанфарите и политическите лозунги, под чиито звуци маршируваме към собствената си гибел. Към нея ни водят по-малко от един стадион хора - самозабравили се бизнесменчета, изкарали по един курс в нарочения за най-велик университет Харвард, където ги учат как да правят пари, не да развиват национална икономика; стипендианти на американска фондация без нито ден трудов стаж, децата, внуците или охранителите на бившите комунистически величия; откровени политически дебили, доказали политическата си импотент-

АНАТОМИЯ НА НАЦИОНАЛНИЯ ПРЕДАТЕЛ

ност, които не могат да скрият, че единственото, което за което са тук, е да вземат още за себе си.

ЗАЩО ТЪРПИМ ВСИЧКО ТОВА?

Не виждаме ли накъде отиваме?

Бивш пазвантин открадна едни пари, а за да ги върне, построи газопровод на чужда държава, на който няма и едно отклонение за България. Какво направихме ние? Седяхме и гледахме... На границата ни с Турция се построи най-скъпата в света телена ограда, толкова рехава, че да не възпрепятства паричния поток на каналджиите и да не се затруднява отстрелването на български граничари. Какво направихме ние? Седяхме и гледахме... Няколко „бизнесменчета“ продадоха достойнството на България и узакониха геноцида над братята българи в РС Македония. Какво направихме ние? Седяхме и гледахме... Подобни политически дебили гласуваха в най-неуважаваната институция в България, като я вкараха във война, в която България няма интереси. Сега очакваме да се случи доскоро немислимото – да пане валутният борд и да се пипнат едни милиарди буфер, които досега ни държаха юздите, но всъщност да се откажем от националната си валута и да приемем еврото, за да се включим в групата на плащащите сметката на големите харчлии. Или да обявим война на Русия и да пратим синовете си срещу куршумите? И всичко това в чужд интерес?!

Кой ни напада? Какво правим ние? Седим и гледаме?!?

Един стадион хора са... А са се качили на главите ни - дяволски изчадия!

НАЙ-ТЪМНО Е ПРЕДИ РАЗСЪМВАНЕ.

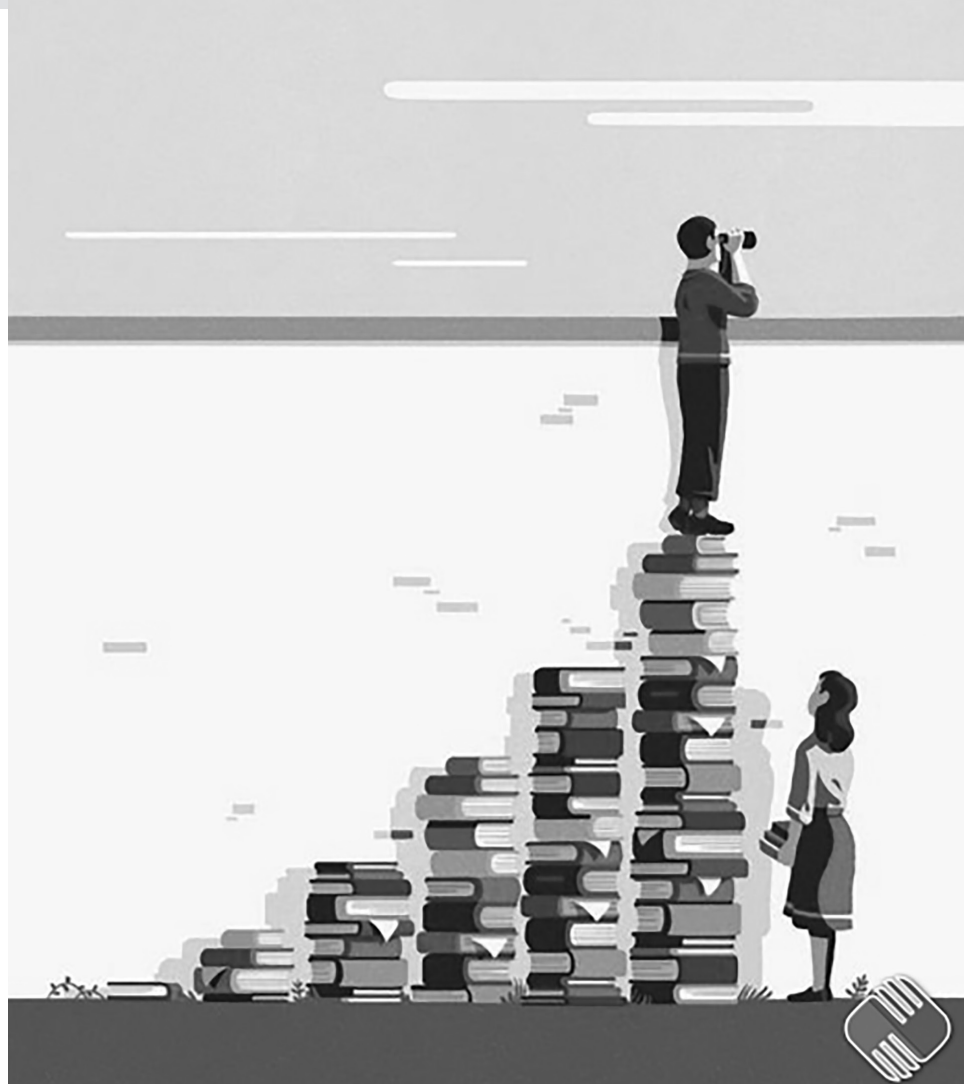
В тъмното трудно се вижда...

Но това, което трябва да видим, за да отсъдим и да сложим край, се вижда не с очите, а със сърцето. Вижда се и е ясно като бял ден, защото знанието за това тече във вените ни. Там тътне инстинктът ни за съхранение на корен, род и родина. Там някъде клокочи гневът на българския лъв – такъв, какъвто го помнят бойните полета при Клокотница, Ахелой, Одрин, Шипка, Сливница, Дойран, Драва ... Няма да си идем марцина. Или? Народе?...

Танцуваща с ветровете на историята

● ЛИЧНИ ФИНАНСИ

ВЪЗМОЖНО ЛИ Е да забогатее човек с 1000 лева доход?

Когато се говори за богатство или забогатяване, всеки човек има различно разбиране по този въпрос. За някои богат е този, който може да си позволи изключително висок и екстравагантен стандарт на живот с включени: частен самолет; огромна яхта; луксозни имения по различните краища на света; стотици хора персонал, обгрижващи всички нужди и прищевки – при което месечните разходи за този стил на живот възлизат на милиони.

които има, му носят регулярни приходи, съразмерни на цитираните месечни разходи.

Разбира се, да разполагаме с 10 000 лева, когато текущите ни доходи са 1000 лева, би означавало да достигнем значително по-висок стандарт на живот от този, който водим в дадения момент, поради което спрямо текущата ситуация, в която се намираме, бихме определили тази финансова цел като постигане на богатство, а достигането и – като забогатяване.

И тук идва въпросът – възможно ли е човек да забогатее, ако разполага със сравнително малък доход от порядъка на 1000 лева на месец, когато на всички ни е известно, че дори минималните разходи за храна, сметки и други базови нужди представляват една сравнително голяма част от този доход.

Най-вероятно повечето хора биха отговорили, че това не е възможно, тъй като нямат никаква представа как подобно нещо би могло да се случи. Въпреки това истината е, че забогатяването е напълно възможно, тъй като не е свързано с размера на доходите, с които разполагаме, а е вследствие на спазването на правилна система от действия, които могат да ни отведат до мястото, където бихме искали да стигнем. По аналогичен начин бихме могли да погледнем на възможността да съществува летателен апарат, който се придвижва във въздуха. Преди да бъде изобретен въздушният транспорт, хората не са вярвали, че е възможно той да съществува, защото все пак става дума за придвижване на огромно количество маса по въздуха въпреки земното притегляне. Независимо от това обаче – правилното използване на физическите закони и впрягането им в подходяща система е дало възможност на въздушния транспорт да съществува.

По същия начин стои въпросът и с парите. Единственото, което трябва да бъде научно и приложено на практика, са законите, по които е възможно да бъде постигнато забогатяването. За тази цел обаче първата стъпка е да се повярва, че това е възможно. Както с всяко друго нещо – ако човек не вярва, че то е възможно, той няма да положи необходимите усилия да го постигне. Въздушният транспорт съществува, защото е имало човек, който е повярвал, че това е възможно да бъде направено, и е положил нужните усилия да го реализира.

Хубавото при забогатяването е, че парите са част от света вече хиляди години, като историята изобилства от примери на успешно забогатели хора, от които всеки търсещ правилната система на работа с тях би могъл да се поучи. Достъпът до знания в тази посока е изобилен, а методите за забогатяване са толкова разнообразни, че

продължава на страница 5

Следващата стъпка е да накарате парите ви да работят за вас. Превърнете ги в свои роби. Накарайте децата и внуците им да работят за вас.

ДЖОРАЖ С. КЛЕЙСЪН
НАЙ-БОГАТИЯТ ЧОВЕК
В ВАВИЛОН

От друга страна, наблюдавайки света на богатите, същият човек би изглеждал изключително беден, сравнявайки го с хора, които имат и харчат десетки или стотици пъти повече и които разполагат с много повече собственост и луксозни играчки, а животът им е още по-разточителен.

Ето защо правилната дефиниция на богатството и забогатяването не е толкова свързана с размера на разполагаемата сума, която човек може да похарчи. Дори при хората, разполагащи с милиарди – парите могат да свършат бързо, ако се харчат със значително по-високо темпо, отколкото се печелят. Причината за това е, че дори човек да разполага със стотици милиони, на света има хиляди неща, които би могъл да придобие и с които да изчерпи своите средства, а и всяка придобивка носи след себе си определено количество разходи за поддръжка и обгрижване.

Именно поради тази причина богатството е най-правилно да се дефинира като разполагаемо време, с което човек би могъл да продължи да живее по начина, по който е избрал да го прави спрямо стандарта на живот, който води. При това дори хората, които смятаме за богати – притежаващи милиони, също се съобразяват със своите финансови възможности и не си позволяват да харчат повече, отколкото финансите им позволяват.

В тази връзка да забогатее човек, който разполага с доход от 1000 лева, би означавало да разполага с финансови възможности, които му позволяват да живее със сравнително близък стандарт на живот за неограничен период от време. Например ако приемем, че същият човек има възможност да харчи десет пъти повече за период от 60 години, това предполага, че той разполага с повече от 7 млн. или активите,

● ЛИЧНИ ФИНАНСИ - продължава от страница 4

ВЪЗМОЖНО ЛИ Е да забогатее човек с 1000 лева доход?

понякога е изключително трудно човек да направи избор по кой път да тръгне, за да достигне до желаните резултати.

И въпреки цялото налично познание, история и примери, от които човек може да се учи, се вижда, че по-голямата част от хората, които изглежда са повярвали в тази възможност – на практика имат трудности и не успяват да постигнат желания от тях резултат – независимо че отделят огромно количество време и енергия и целеустремено преследват тази своя цел.

Причината за неуспеха на повечето хора да забогатее всъщност се крие именно в неправилното прилагане и неспазването на всички отделни елементи, свързани с парите. По подобен начин не е достатъчно да поставим крила на един корпус и да го засилим, за да полети – законите на аеродинамиката биха помогнали той да полети само когато са приложени по правилния начин и всички други специфични изисквания са налице.

Прилагането на правилната система от действия може да доведе до забогатяване всеки човек, който работи по нея систематично и с постоянство в продължение на поне 5-6 години. При това началният доход, с който човек започва това свое пътешествие към забогатяването, не е от значение.

Една от най-големите трудности в този процес е промяната на възприятията и парадигмата, която изгражда настоящия модел на мислене и разсъждение на всеки човек, тъй като все пак ние като хора сме част от обкръжаващата ни среда и до голяма степен сме възприели разбирания и вярвания, които мнозина имат. Наблюдавайки повечето хора, определено можем да кажем, че те далеч не вървят по пътя към забогатяването, поради което би било невъзможно да постигнем този резултат, следвайки същия модел на мислене и разбиране за света, който следват всички те. Ето защо подбирането на подходящите книги и правилната среда от действащи в същата посока хора, съчетани с преките напътствия на тези, които са постигнали вече резултат – биха предоставили всички необходими предусловия да се достигне до богатството за едно сравнително кратко време.

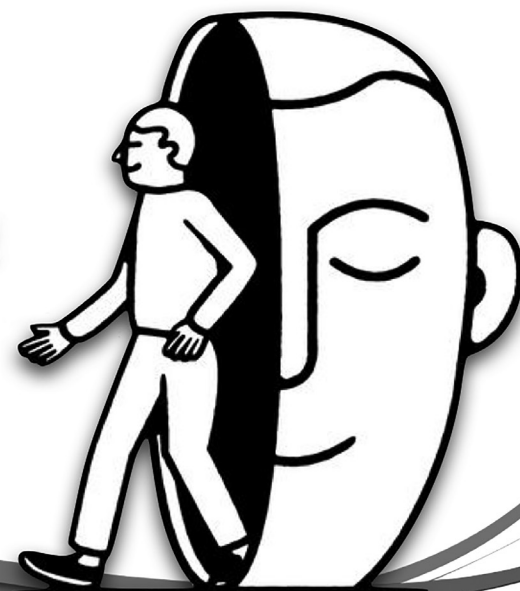
В природата се наблюдава естествен експоненциален растеж и развитие във всяка област от живота. Същият растеж е постижим и по отношение на финансовото ни развитие, когато са спазени правилните вселенски закони.

Най-добрата книга, описваща есенцията на тези закони за парите, е „Най-богатият човек във Вавилон“ на Джордж С. Клейсън, а едни от най-добрите и достъпни за България наставници по този път са финансовите консултанти от „Тогедър“, чиято мисия е да направят хората финансово свободни и независими, а забогатяването е един от основните елементи за постигането на тази цел!

Пламен Кънчев

Стъпка №1 Решителност!

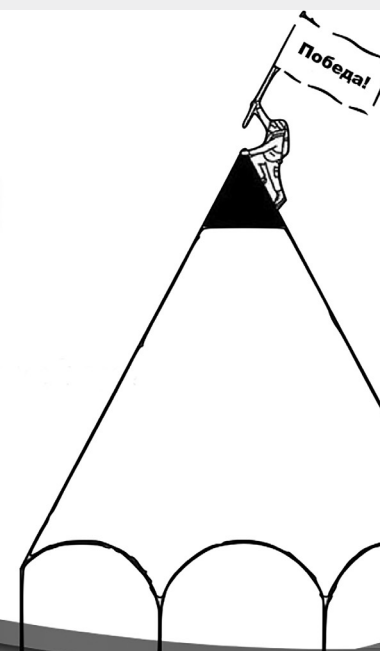
TOGETHER
Bulgaria

Стъпка №2 Дисциплина!

TOGETHER
Bulgaria

Стъпка №3 Упоритост!

TOGETHER
Bulgaria

● ИСТИНСКА ИСТОРИЯ

„Горд съм, че съм българин, след като видях всичко това, което е създадено тук!“ Това е откровената и спонтанна реакция на един българин, за първи път посетил Исторически парк и Земята на свободните – село Неофит Рилски, община Красиво Ветрино. „Не мога да повярвам, че се намирам в България!“ – продължава с възхищението си Сашо Грозданов от с. Ряхово, община Сливо поле, област Русе. „Това на когото и да го разказвам, няма да ми повярва... каквито и снимки да показвам, пак няма да ми повярват, че се намираме в България.“

Сашо е от хората, които просто така не сипят комплименти, земен човек, в зряла възраст, видял много през живота си, както твърдят за него приятели-

те му. Завършил е земеделското училище в Русе и почти целия си живот е посветил на селскостопанска дейност. Втори мандат е председател на местната кооперация „Надежда“. Очевидно е мъж с качества, след като хората му имат доверие и го избират за втори път, въпреки опитите на други сили да унищожат стопанските постройки, фермата и всичко възстановено от него, за да задоволят личните нужди на задкулисни играчи. Предишният председател е усвоил от кооперацията 1,5 милиона лева, за да защитава чужди интереси и да изпълнява чужди заповеди. Сашо успява за един четиригодишен мандат да извади кооперацията на печалба! Тези борби обикновено се водят с години – между регионални партийни велможи, с подставени местни лица и, разбира се, с подкрепа от по-високо. Безскрупулни, жадни за пари, слава и власт, малки човечета, неспособни да създават, но затова пък винаги готови с лекота да разрушават създаденото от други хора

заради лични облаги, за подхвърлени трохи – за съжаление до болка познат сюжет.

Сашо е заедно с приятелите си от Русе – група от четирима мъже, средната възраст на които е около 69 години: Димитър Петков – заместник-председател на клуба на военните ветерани, инженер Никола Ников – приятелите му го определят като високоинтелигентен и честен до дъното на душата си военноморски офицер, и Емилиян Русев – с богата професионална биография, включително е като конен полицай, завършил академията на МВР в Симеоново, полицейски наблюдател по време на мисиите в Камбоджа – 1992-1993 г., и в Босна и Херцеговина през 1996-1998 г. Интелигентни, сериозни мъже, работили за България, с прекрасно чувство за хумор, които с уважение нарекох „великолепната четворка“ от Русе.

Инженер Никола Ников не пропусна веднага да провери с махалото енергията в юртите в юртов лагер „Наедно“. Той потвърди, че юртите действат оздравително само заради това, че са с кръгла форма и са изработени от естествени материали – дърво и вълна. Вълната, която действа лечебно и се е ползвала от нашите прадеди от хилядолетия, ние много успешно изхвърлихме от бита на българина през 20-и век и я заменихме с „изкуствения“, защото тях не ги ядат молци. Сашо и Димитър за пръв път посещават Историческия парк и са, меко казано, поразени. През цялото време се чудят, снимат и задават въпроси на екскурзовода Деян Симеонов - Дидо, който им показва и разказа нашата славна история. „Великолепната четворка“ пла-

нират да организират група от съмишленици, да напълнят един автобус от Русе и да споделят с тях това незаменимо преживяване в Земята на свободните. Подобни положителни емоции озаряват душата, хранят духа и подмладяват тялото.

Като допълнение към това уникално преживяване „великолепната четворка“ прибавиха и срещата с Ивайло Иванов, създателя на „Храна от село“, с когото обсъдиха сътрудничество в производството на чиста храна. Среща на поколенията – обединени от желанието да се грижат за тази наша прекрасна, плодородна земя и да произвеждат истинска храна, така както нашите прадеди земеделци са го правели.

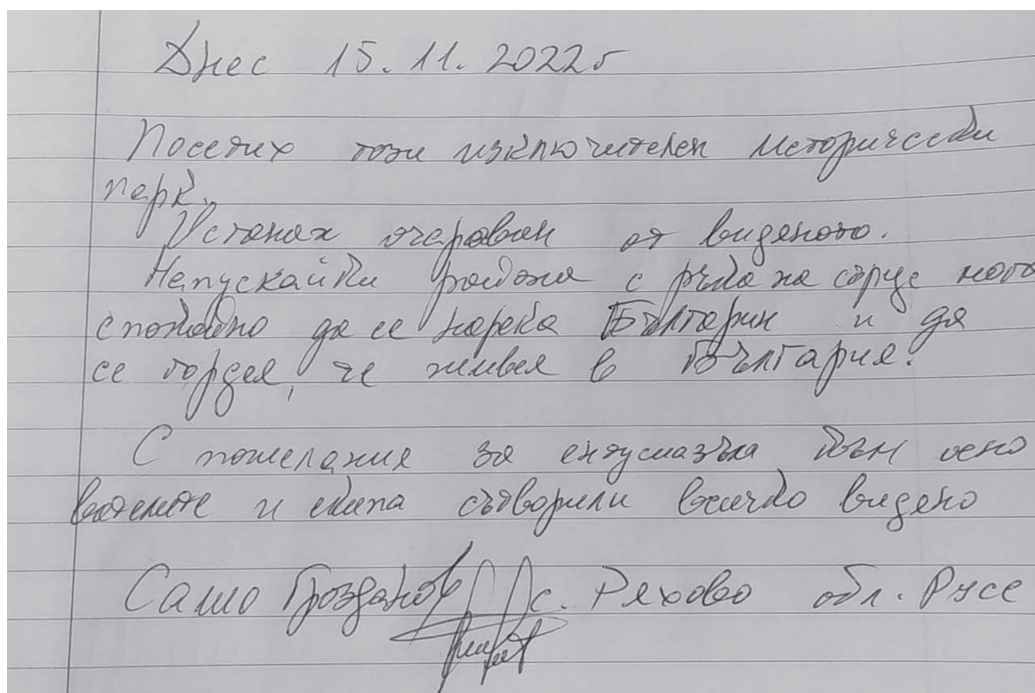
Силно впечатлени, окрилени, вдъхновени и ентузиазирани, готови за нови подвизи, на път към къщи звънят на децата си и на внуците, защото нямат търпение да им разкажат за видяното, чутото и сътвореното в Земята на свободните!

Преди да си тръгне от Земята на свободните, Сашо Грозданов написа в книгата на Исторически парк:

„Днес, 15.11.2022 г., посетих този изключителен Исторически парк. Останах очарован от видяното. Напускайки района, мога с ръка на сърцето да се нарека Българин и да се гордея, че живея в България. С пожелание за ентузиазъм към основателите и екипа, сътворили всичко видяно.“

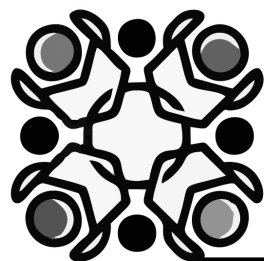
Сашо Грозданов (подпис), с. Ряхово, община Сливо поле, област Русе.“

Албена Пекова

● ИСТИНСКА ИСТОРИЯ

ЗАЩО ДА ЧЕТЕМ ВЕСТНИК

Красиво ВЕТРИНО

Не ви ли писна непрекъснато да чувате да ви казват как нещата в България не стават? Не ви ли писна да четете в социалните мрежи как "държавата не е направила това или онова"? Как младите не стрували... Всекидневно сме затрупвани от новини, които ни казват само едно - в България няма живот.

ЛОШИТЕ НОВИНИ ПРОДАВАТ ДОБРЕ, А СТРАХЪТ - НАЙ-ДОБРЕ!

Това са новините за насилие, смърт, разруха, война, дрънкане на оръжие, политически борби, нерешени проблеми. Те трайно държат читателя в състояние на тревожност и страх и му внушават да не "мърда" много, че ще стане по-лошо, да не протестира, да не надига глас, да приведе глава, да се примири... Всички те обаче следват едно старо правило в управлението, в журналистиката и в рекламата и то гласи:

НЯМА ЗНАЧЕНИЕ КАКВО КАЗВАШ, ВАЖНО Е КОЛКО ПЪТИ ГО КАЗВАШ!

Дали казаното е вярно, изобщо не е от значение, щом ти плащат за това. Този, който плаща, иска да бъдем парализирани от отчаяние, в комата на бездействието и безвремието, докато се изпълни пъклението му план да изчезнем завинаги и да предоставим земята и богатствата си на чужди. И така неусетно хората започват да вярват, че е страшно, отчайващо, трудно, невъзможно... И ако нещо не е показано по телевизията или не е описано в по-големите медии, значи не се е случило. Ето как се губи надежда.

ДА, АМА НЕ! У НАС СЕ СЛУЧВАТ И ДОБРИ НЕЩА.

Най-обикновени хора извършват добри дела, но те никога не достигат до публиката, защото са изключително вредни! Току-виж са повдигнали духа на българина и са му вдъхнали надеждата, че всичко е в неговите ръце, както винаги е било. Че, ако се размърда и се отърси от изкуствената кома на отчаяние, в която го държат, ще заживее по-добре и ще вземе да реши, че не са му нужни

повече кръвопийци и лъжци. Ето защо вестник "Красиво Ветрино" е вестникът на обикновените българи. Вестникът, в който виждате как всяка седмица нещо се променя, как нещо се създава и гради. Вестникът, в който виждате хора на всякаква възраст, които променят България и живота на обикновения човек. Хора всякакви, но те всички израстват - художници, строители, ... спортисти. Не пишем обещания, описваме резултати. Заедно вършим дела на добра воля, не чакаме "държавата" да ни го направи - правим го сами, правим го за себе си, за общността си. Всяка събота и неделя се събираме и с общи усилия, на добра воля, правим нещо в полза на всички. Идват семейства с малки деца, далеч от телефони и компютри, на чист въздух, които се учат на труд, принос и

ценности, които да ги направят човеци. Тази събота и неделя почистихме обществения парк до старата баня във

Ветрино. Паркът е запуснат от доста години, но с общи усилия светна. Някои хора може да кажат, че е редно държавата да се погрижи отново, но не осъзнават, че отново прехвърлят отговорността за това как ще живеят на друг. Когато отстъпваме правото да определяме съдбата си, губим свободата да я определяме. В почистването се включиха малки и големи, дойдоха хора от Русе, София, Велико Търново, както и две млади жени от Ветрино. Забавлявахме се, поработихме и похапнахме заедно, доволни от свършената работа. Децата бяха около нас и попиваха урок по трудолюбие. Ще се радваме да се включват все повече хора към това наше дело и така улица по улица, квартал по квартал, село по село, град по град - докато накрая България върне своя блясък, превръщайки се отново в център на красота, човечност и съзидание.

ЕТО ЗА ТОВА МОЖЕТЕ ДА ЧЕТЕТЕ ВСЯКА СЕДМИЦА ВЪВ ВЕСТНИК "КРАСИВО ВЕТРИНО". ТУК СЕ СЛУЧВА ПРОМЯНАТА. КЪМ ПО-ДОБРО.

Танцуващата с доброто

● ИНИЦИАТИВИ

КОМПЛЕКС КАЦАРСКИ – двама младежи срещу страха

Има една вдъхновяваща история за двама предприемачи, която ще ви разкажем. Отново действието се развива в Долината на предприемачите. Годината е 2019-а и действието се развива в село Неофит Рилски.

Все още се работи по завършването на Исторически парк и бъдещето му е неясно. Вестник „Капитал“ и още 69 големи, средни и малки медии изблъхват информация, която казва, че паркът е „схема“ и няма да се завърши, а ръководителят му ще избяга с парите. Общо взето, бъдещето на село Неофит Рилски е неясно и ако се попита някой анализатор какво би препоръчал, той щеше да каже – да се бяга с 300 км/ч оттам. В един такъв момент, в който 99,9999% от хората щяха да стоят и да гледат развитието на сагата, все едно гледат сериала „Изгубени“, двама младежи – Петър Кацарски и Георги Детелинов, първият на 24 години, а вторият на 19, решават да направят много смела крачка. Те вярват, че Исторически парк ще бъде завършен и че има голямо бъдеще да се инвестира в комплекс от къщи за туристи в село Неофит Рилски. Отиват да говорят с Ивелин Михайлов за неговото виждане за селото и да попитат как може да се включат, така че и да реализират своята идея, и да са полезни на проекта, и да не пречат на неговите планове за развитие. Тогава той им обяснява, че има изискване за къщите – като качество на изпълнение, стилистика и проектиране. Казва, че всяка къща в селото трябва да бъде с термопомпа, пречиствателна станция и да се прави само от естествени материали. Това прави проекта още по-труден, защото цените на къщите стават по-високи, но после пък навлизането на конкуренция ще бъде по-трудно, защото съвременните български предприемачи гледат да вложат по-малко средства от страх да не би да се провалят. Младежите се прибират и започват да обмислят своите действия. Още на следващия ден вземат решение, че ще го направят. Решават да действат по правилния начин и да правят всичко по правилата на Долината на

предприемачите. Искат съдействие да си намерят парцел, намират проектант, който работи по изискванията за стилистиката на мястото, свързват се със строители от общността и започват проекта. Намират си партньори, с които поделят инвестицията, и не по-малко важно – намират клиенти за къщите, като решават да си оставят две и за тях, а не да вземат пари от проекта.

Така се поставя началото на „Комплекс Кацарски“ – кръщават го с фамилията на единия съдружник. Със съдействието на общността на предприемачите се намират подходящите парцели и стартира строителството. Проектирани са цели 8 къщи, които са в средновековна стилистика. Разчиства се теренът, като се събарят старите къщи и се поставят основите на новите. Появяват се усложнения с ВИК-то. Младите предприемачи за пръв път се сблъскват с държавните институции и разбират, че там не се работи както в частния бизнес, а всеки прехвърля топката на другия и не може да се намери решение. Отново се обръщат за помощ към средата на предприемачите и получават решение и насоки как да действат. С няколко месеца забавяне продължават напред. Проектът си върви и всеки ден напредва. Къщите са изградени на Акт 14, остава да се сложи дограма и да се довършат отвътре. Това е един проект за около 7 милиона, реализиран от двама младежи, които станаха мъже благодарение на него. Някъде в борбата да го довършат са се случили много промени. И двамата са се оженили, имат съпруги, деца, за които трябва да се грижат, както и да движат проекта. Разбират колко е трудно да балансираш между работата и личния живот, но продължават напред. Срещат трудности с банки, с институции, с недоброжелатели, но най-силното им оръжие е решимостта да успеят и да бъдат отговорни – към партньори, инвеститори и клиенти. Дали ще излязат на печалба от проекта или не, е без значение. Зад тях остава нещо грандиозно, което е реализирано от тях. Те няма да са като въздушните мотивиращи специалисти, които казват как да постиг-

неш успех, но самите те никога не са правили нещо изключително. Тези двама млади мъже са първите в България, които са създали 8 средновековни къщи и са възродили спиращата дъха българска архитектура. Тези младежи действаха там, където другите дори ги беше страх и да си помислят да действат. Те показаха, че в България нещата могат да се случват, че има място, където могат да се случат, и че има хора, които могат да те научат как да се случат.

Тази история е като от книгите за мотивация и сме сигурни, че ще влезе в тях. Не чакайте, а реализирайте своя потенциал. Долината на предприемачите ви очаква!

Борец за свобода

ИСТОРИЧЕСКИ ПАРК

ИСТОРИЧЕСКИ ПАРК ще посреща посетители и през зимните месеци

На всички, които не се страхуват от студа, обичат традиционните семейни разходки, индивидуалните културни обиколки и не харесват тълпите от туристи, Исторически парк предлага да се насладят на спокойствието и тишината сред исторически реконструкции и артефакти.

Тук, в атмосфера на хармония с природата, посетителите могат да преоткрият очарованието на зимния сезон и да се запознаят с българската и балканската история и култура от Праисторията до Късното средновековие. От 14 ноември 2022 г. до 1 март 2023 г. Исторически парк преминава на зимен режим на работа с намалено работно време и ограничен от метеорологичните условия формат на предоставяните услуги. Всеки ден от 10 до 16 ч. гостите ще могат да се разхождат в парковата обстановка и да се докоснат до част от постоянните

експозиции. Временно в студените месеци ще се прекрати работата на заведенията за хранене и предлагането на интерактивни занимания.

В събота и неделя, след предварителна заявка, на разположение ще бъде екскурзовод, който, акцентирайки върху най-важните за епохата исторически и любопитни факти, ще обогати познанията ви и ще превърне времето, прекарано с най-близките, в пълноценно и незабравимо.

За всички категории посетители таксата за входни билети ще бъде намалена наполовина, като златните и сребърни карти ще запазят своите нива на приложение и преференции и през този период на годината.

Възрастни (над 18 години):

стандартен билет – 25 лв. на човек, със златна карта – 10 лв./човек, със сребърна карта – 15 лв./човек.

Деца (4-18 години):

стандартен билет – 12,50 лв./човек, със златна карта – 5 лв./човек, със сребърна карта – 7,50 лв./човек.

Семеен билет (двама родители и всички деца в семейството):

стандартен билет – 52,50 лв., със златна карта – 22,50 лв., със сребърна карта – 35 лв.

Пенсионери и хора със специални потребности:

стандартен билет – 12,50 лв. на човек, със златна карта – 5 лв./човек, със сребърна карта – 7,50 лв./човек.

Входът за най-малките (до 4 години) остава свободен.

Исторически парк приветства всеки гост с ДОБРЕ ДОШЪЛ!

„България в песен“

Стотици са неизбродените пътеки по нашите земи. Пътеки, които ни срещат с истинските пазители на духовността и историческата памет. Те са обикновени хора, които сме срещали из селата и градовете, с ключове в ръка за портите на храма, в зали и салони на старите читалища, в които отдавна не се е чувал детски смях. Срещаме ги и осъзнаваме какъв голям късмет са те за нас, за България.

В навечерието на празника на Християнското семейство и празника на св. Климент Охридски, като част от съботно-неделните сбирки, които организираме за гостите на с. Неофит Рилски, поканихме Даниел Иванов - основател и ръководител на Вокален ансамбъл „Елици“. Той дойде заедно с още двама негови солисти - Румен и Явор и заедно ни запознаха със своето творчество. С Даниел се запознахме преди шест месеца, като той още тогава спомена, че има желание да се запознае с ръководството на Исторически парк, защото иска чрез творчеството си да допринесе за музикалното оформление, когато се организират подходящи събития. Някои хора твърдят, че искат и търсят промяната, но когато им се отвори такава възможност, някак пътят от София до Неофит Рилски им се вижда дълъг. Даниел, обаче веднага откликна на поканата

ни въпреки натоварения си график от ангажменти, свързани с ансамбъла и преподавателската си дейност в НГДЕК „Св. Константин-Кирил Философ“. Той и колегите му успяха да се срещнат с различни представители от екипа на Исторически парк, както и с местни жители на община Ветрино. Имаха възможността и за кратка разходка в с. Неофит Рилски, като се запознаха с архитектурата и облика на селото. А темата на нашата беседа беше „България в песен“, в която те разказаха с думи и музика за мисията на ансамбъл „Елици“ и срещите им с пазителите на старинната песенност.

Ансамбъл „Елици“ обединява творческата дейност на два състава – мъжки, който изпълнява старинни църковни

песнопения и песни в народен дух, и дамски състав за автентичен и обработен фолклор. Повече от тринадесет години всеотдайно и достойно изпълняват двата традиционни музикални жанра – църковната музика и народните песни. Представят ги както у нас, така и в чужбина. Тази музика осмисля творческия им път и се превръща в тяхна мисия.

Ежегодно самостоятелно организират музикално-археографски експедиции, с които пътуват из страната, за да откриват, записват и съхраняват песнопения, които нямат автори, не са публикувани в сборници, няма ги в богослужебните книги и са се предавали по устен път. Старите хора ги знаят, помнят ги, но няма на кого да ги предадат. В тези ста-

ринни мелодии откриват духовния ни корен, вяра и историческа памет. Мелодии, които не помнят началото си, но пътуват през вековете, живи и до днес. В архива на експедицията имат над 2500 музикални находки, различни варианти на „Святий Боже“, „Господи, помилуй“, „Тебе поем“, „Отче наш“, „Христос Воскресе“ и други. Много от историите на пазителите разказват, че когато в селото остават без свещеници, които да отключат и да служат в църквата за големите празници, хората се организират сами. Най-вещите заставали на олтара, отваряли богослужебните текстове и създавали изцяло нови мелодии, вдъхновени и благословени от вярата им. Част от тези песнопения напомнят и звучат като народни песни, а друга част са свидетелство на общението между духа и Божия промисъл, чрез който приемаме мъдростта.

Ансамбъл „Елици“ вярват, че тяхната мисия е да издирят и съхранят този необикновен пласт музикално-културно наследство.

Всяка събота и неделя в община Ветрино идват хора от различни краища на България. Всеки от тях носи част от българския дух - това са различни творци, които виждат условия и смисъл да продължат делото си, давайки своя принос. Точно такива хора превръщат община Ветрино в притегателен център, в който се пази и отглежда българският дух.

Калистрат

● КНИГИТЕ ПРОМЕНЯТ ЖИВОТИ

КОГА КЪСМЕТЪТ ИДВА ПРИ НАС?

В нашата безценна рубрика следващият пример е Десислава Начева – майка на две деца, огромен любител на четенето. „Не бих казала, че нещо ме е „отключило“ към четенето, по-скоро книгата е един свят, в който мога да присъствам със собственото си темпо, мога да се връщам и да осмислям определени моменти по-качествено, отколкото в даден филм например. Вероятно това е и заради литературния език, който се използва в книгата – писаното слово.“

В случайна среща по варненските улици тя е заговорена в движение от консултант на „Тогедър“, който я запознава с литературата на издателство „Тогедър Академия“. А дали е била случайна среща? Десислава е докосната от книгата „Добрият късмет“ и моментално я пожелава за себе си.

„Почти винаги съм била четяща, след определен период на младост... особено. Книгата „Добрият късмет“ ми спря дъха! Винаги съм харесвала алегии – вероятно защото не дават непременно категорични и конкретни стъпки, или по-точно конкретните им стъпки са замаскирани в приказни образи, но това ми дава свобода на въображението. И смелост, защото аз не искам да съм като някой друг, а да разбера какво да правя със себе си. Тази книга е написана именно по подобен начин – в приказки са представени основополагащи поуки за живота на човек, които задължително ще дават резултат всеки път, когато се приложат на практика“ – споделя Десислава за себе си.

Понякога практическите книги са строги и стриктни, но тази книга предава уроците на човек по разказвателен начин. „По-близо е до роман, но за истината – книгата е пътеводител за мен. Книгата оживя в мен! Малко книги са така – на пръстите на едната ми ръка се събират. Чета я и сякаш не я чета, а я живея сега, в момента на четене – затова я прочетох на един дъх!“

На какво точно може да научи хората книгата „Добрият късмет“, Десислава отговаря така: „Пътуването е по-ценно от крайната цел, пътуването е трансформиращо. Да даваш – е по-добре, отколкото да получаващ, и не се отказвай, преди да си сигурен, че си изчерпал всички възможности, защото те са навсякъде! Също така книгата дава ценен съвет да се вслушваме в съветите на другите, а загубата идва само когато човек се отказва. Трудолюбието също е главна тема в книгата.“

Десислава има неписана уговорка с консултанта на „Тогедър“, че има нужда от до-

пълнително време преди следващата книга от издателството, страхът е да не се развали преживяната приказка: „Нека живее още в мен. Не съм я чела още втори път, но бих се връщала към нея периодично.“

След книгата подобрението на качеството на живот на Десислава е забележимо. „Трудно ми е точно да опиша промяната в мен – това е като да пътуваш през пресечена местност – нещо тясно, пролом, и това място свърши, излизаш на широко, на билото на планината, в открито море, хоризонтът ти се променя, разширява се, отпускат се и си казваш – А, имало още... Какви хоризонти!“

Случайност ли е било срещата с тази книга, или не, всеки читател може да прецени за себе си. „Промяната според мен е необходимо да я търсиш, да имаш такава нагласа – промяната се случва докато четеш – всяко четене е в резултат на търсене. Промяната се случва в главата ми първо. А за развитието, което следва промяната, е нужна решителност да опиташ, защото решенията винаги стоят на вратата ти. Даже не съм сигурна, че думата е решителност или е решение. И когато взема решение, то и Вселената ми изпраща други ситуации, водещи към промяна.“

По примера на Десислава всеки един човек, който прочете книгата „Добрият късмет“, може да научи важните поуки, че късметът се създава, а не се появява просто ненадейно и че за да получим резултат или награда, първо трябва да дадем от нас. Късметът се случва тогава, когато добрата възможност срещне добрата подготовка. Затова вземете решение и посрещнете къмета си с избраната литература на „Тогедър Академия“.

Създател

**ВНИМАНИЕ! ЧЕТЕНЕТО НА КНИГИ Е
ОПАСНО! ТО МОЖЕ ДА ВИ ПРОМЕНИ
ЗАВИНАГИ! КЪМ ПО-ДОБРО!**

● ИСТИНСКА ИСТОРИЯ

МОЯТ ПЪТ КЪМ СВЕТЛИНАТА

В живота си човек е изправен пред много избори. Всеки избор го води към последствия, които извисяват делата му или ги принизяват.

Казвам се Ивелин Александров и съм на 25 години. От три години живея в с. Неофит Рилски, община Ветрино. Родом съм от гр. Сливница, Софийска област. Ще ви разкажа накратко за средата, в която израснах, и за изборите, пред които бях изправен в търсене на успеха и щастието. Пред подобни избори се изправят много млади хора днес – някои избират бърз или лесен, но лош път и потъват, други изплуват и се учат от грешките си, трети могат да се почнат от опита и историята на други, без да се налага да преминават през тях.

Ще започна с това, че съм отгледан от

моите баба и дядо – вярващи хора, които ме възпитаха в православните ценности и ми предадоха любовта си към книгите. Ходехме често на църква и всяка вечер преди сън казвахме молитвата „Отче наш“. Това, което си спомням оттогава, е, че когато ни беше най-трудно, се молехме да имаме силата да преинем през трудностите, а през спокойните дни благодаряхме на Бог за тях. Баба ми и дядо ми бяха добросърдечни хора. Добротата и сърдечността им ме карат днес да настръхвам, защото разбирам на какво са ме научили. Ярък пример, който се е запечатал в паметта ми, е, че имаше едни сираци и на всички големи празници им носехме пълен багажник с храна и им давахме пари, въпреки че ние също нямаше. Моите баба и дядо бяха изпълнени с милост не само към хората. Няма да забравя и едно куче, което хранехме всеки ден, а то беше извън града. Не разбирах действията им като бях малък. Недоумявах, роптаех

дори срещу това, което правеха, защото ми се струваше загуба на време, средства и енергия. Днес обаче разбирам какъв огромен отпечатък е оставило това върху мен и че са ме научили на добродетели, които ни правят истински ЧОВЕЦИ – да бъдем състрадателни, да делим с ближния си и последния залък хляб и че колкото и да няма човек, той винаги има толкова, че да помогне на друго човешко същество.

В училище като седмокласник се записах да тренирам бокс и се преместих в спортно училище.

Как ми повлия средата там?

Там борците и боксьорите сякаш властваха над останалите ученици. Те знаеха, че другите спортисти са физически по-слаби и винаги правеха каквото си искат.

Класната стая се разделяше на нещо като касти – едни момчета бяха синове на много богати семейства, а другите бяхме обикновени момчета, някои доста бедни. Те търсеха къде да поработят

или каква схема да направят, за да изкарат пари за седмицата – от крадене на авточасти на автомобили до тормоз на хора за пари, продаване на наркотици и др. В един момент, вече като по-голям, започнах да се сблъсквам с финансови проблеми. Нямах кой да ми дава пари и трябваше сам да се науча да ги изкарвам. Мислех си как искам да имам много пари и се сравнявах с хората около мен. Така се свързах с хора, които или бяха мутри, или синове на богати родители. Желанието ми да забогатя и да мога да си позволя живот като техния беше толкова силно, че един ден си казах, че няма абсолютно никакво значение как ще го постигна, стига да мога да си позволявам това, което можеха те. Защо да не избира и аз лесния път, си мислех, след като знаех как са забогатели мутрите. И така от отличник, който не даваше на баба си и дядо си да обядват, преди да си напише домашните на масата, в 12-и клас бях решен да приличам на хората около мен. Започнах постоянно да търся как да изкарам бързи пари и да натрупам контакти, чрез които да успея. Не пропусках дискотека, пиех алкохол и употребявах други вещества. Някъде дълбоко усещах и знаех, че това не е мой път, но средата ме караше да вярвам, че този начин на живот е нормален и че пътят към успеха изглежда точно така. Запознах се с много богати хора, като се надявах да ме вкарат в техния

продължава на страница 13

● ИСТИНСКА ИСТОРИЯ - продължава от страница 12

МОЯТ ПЪТ към СВЕТЛИНАТА

поел, щеше да ме отведе до неизвестни пътища.

Изградих си здравословни навици и нов начин на живот, като слушах вътрешния си глас и се научих да контролирам емоциите си.

Просто си отговорих на двата основни въпроса – КОЙ СЪМ АЗ? ЗАЩО СЪМ ТУК?

Видях какво означава човек да създава, да прави нещо за хората, да допринася за България. И от човек, на който

мисълта му беше къде да отиде на дискотека, се превърнах в такъв, който активно засажда дръвчета доброволно и допринася, развива се, помага на хората и живее живота си с интерес. Въпреки че все още не съм постигнал целите, които съм си поставил, не съм придобил уменията, които искам, аз съм напреднал много. Станах част от идеята да направим община Ветрино населено място, което да служи като образец и фар за всички търсещи хора в България. Да вдъхновява хора, които търсят нещо, но не срещат разбиране в средата около тях.

продължава от стр. 12

бизнес или схема, но най-високият пост, който съм получавал, е длъжността шофьор или охрана, както и препоръка за нископлатена работа. Питал съм ги директно как са забогатели, но никога не съм получавал отговор. За мен успехът беше синоним на далавера и много пари. В главата ми нямаше и сянка на мисъл за градивна посока, труд и развитие. Тези понятия не съществуваха за хората в тази среда. Смътно усещах, че не съм на мястото си, но не виждах алтернатива. Тези хора винаги ме държаха покрай себе си, защото знаеха, че съм доблестен и верен, а и имах уменията на боксьор, които те можеха удобно при нужда да използват. Не успяха обаче да ме подчинят и никога не допуснаха да стана част от тях – усещах пламъка на доброто, отгледано от баба и дядо, някъде дълбоко у мен и подозирах, че няма да продам душата си на дявола. Защото точно това ме правеше неконтролируем.

До 22-рата си година се занимавах с различни дейности – бях управител на спортна зала, работех като треньор по бокс, занимавах се със строителство, отдаване на къщи под наем, брокерство на недвижими имоти и куп други дейности. Все още бях заобиколен от хора, които изкарваха парите се по нечестен начин. Четях книги, но не ги

прилагах. Все търсех нещо, което изведнъж да ме отведе към богатството. И така до деня, в който се запознах с човек, който ми разказа за Исторически парк и „Тогедър“. Сякаш Бог ми го прати, за да ми покаже колко погрешна е посоката, в която се движех. Започнах да следя видеата на Ивелин Михайлов в youtube канала на „Тогедър България“, като бях много впечатлен, но и недоверчив – все пак от среда, в която всичко е пари и схеми, изведнъж чух Ивелин да говори за чест, достойнство, морал, човешки ценности, допринасяне, инвестиране, съзидателност и нищо, свързано с бързо забогатяване, схеми и далавери. Промених се с всяко изгледано видео. Минах още няколко години, в които фалирах, изправих се пред последствията от действията си и видях до каква ситуация ме доведе средата, която бях избрал. Не спирах да поддържам връзка с представители на „Тогедър“. Посещавах семинари, четях книги, докато през 2019 година взех решение да се присъединя към екипа на „Тогедър“ и да премина към съвсем различен начин на живот.

Вече няколко години по-късно, към днешна дата най-открито и с ръка на сърцето мога да кажа, че Исторически парк, „Тогедър“ и Ивелин Михайлов са ми спасили живота, защото наистина посоката, която бях

продължава на страница 14

● ИСТИНСКА ИСТОРИЯ - продължава от страница 13

МОЯТ ПЪТ КЪМ СВЕТЛИНАТА

продължава от стр. 13

Хора, които знаят, че са родени да бъдат създатели.

Ще обобща написаното така – пътят към светлината за мен беше с лек допир до ада, не мога да кажа, че съм минал оттам, но съм надникнал, открехнал съм вратата и знам какво има. Не е хубаво. Примамливо е, но е лъжовно. Изкушаващо е, но е погубващо. По-скоро не бих препоръчал на човек да отваря вратата на ада, защото има вероятност адът да го засмуче завинаги. Бих казал на всеки, който е в търсене на себе си, да дойде в Исторически парк, да дойде в Неофит Рилски и Ветрино, за да си поговори с хората тук и да

види дали ще срещне себеподобни.

Нека изслуша техните истории, да знае как са стигнали дотук и как са открили пътя към доброто.

Познавам много хора като мен и на различни възрасти, на които „Исторически парк“ – този жизненоважен проект за България, им даде надежда да изберат пътя на доброто. Пътят, който ни прави създатели.

**Вярвайте! Търсете! Питайте!
Действайте! Елате!**

Бъдете създатели!

Ивелин Александров

СЪБИТИЯ, КОИТО НИ ОБЕДИНЯВАТ – СБОРЪТ В НЕОФИТ РИЛСКИ

На 19 и 20 ноември в село Неофит Рилски, община Ветрино, се проведе сбор. Празник като традиционния сбор на село прави така, че както големи, така и малки да искат да се видят помежду си, да бъдат заедно и да се забавляват. Живеем във време, в което изпитваме все по-голяма нужда от подобен тип събития. Сякаш всичко, което се прави днес, е да се разединява и разделя народът и това малко по малко ни е повлияло в общуването. За наша радост в община Ветрино редовно има поводи за

събиране на хората, поводи, които ни карат да живеем заедно и в хармония помежду си. Да усетим, че приятелите и роднините не са ни забравили, даже и тези, с които не сме се виждали от години. Сборът от години заема важно място в празничния календар на хората от село. Подготовката за него започва седмици преди това. Мъжете изчистват дворовете, а жените правят основно почистване на къщата, за да им е уютно и приятно на гостите, когато дойдат. Празничното меню също е резултат от старателно обмисляне – как ще се подреди трапезата и какво ще сервира домакинята, за да бъдат задоволени всички вкусове и кулинарни предпочитания. Особено важен момент обаче си остава не храната, а общуването между хората, сладката приказка и удоволствието, че са заедно по толкова хубав повод.

Само преди няколко седмици и в селата Доброплодно и Ветрино се проведе такъв сбор.

Деца, разбира се, са най-доволни. Имат възможност да си играят, а родителите не са заети с телефоните си или работа, а напротив – радват се да видят усмивките и щастливите лица на децата си. Най-важното за едно дете е да запази спомена за хубавата традиция, която обединява хората.

ИСТОРИЧЕСКИ ПАРК

НАЧАЛОТО НА КРАЯ

Преди много време започна трансформацията на село Неофит Рилски в единственото туристическо средновековно селище в света. За да се случи това, е необходим цялостен план по неговото изграждане като такова. Повечето хора насочиха поглед към къщите за гости, но други решиха да оправят централната част на селото и да осигурят нужните развлечения и удобства за посетителите. Първо беше завършена кухнята майка, която ще доставя храната на посетителите и на хората, които живеят тук.

Сега на второ място идва така нареченият „мол“, в който ще има ресторант, информационен център, 8 стаи и един апартамент за настаняване, магазин за прясно изпечен хляб и пазар за натурални продукти. С неговото завършване всеки посетител ще има къде да седне да хапне сам или с приятели, ще могат да се организират групови събития, ще има и допълнително място за отсядане, както и място с допълнителни места за пренощуване, които и като преживяване, и като цена ще са различни от юртите, бъдещия къмпинг, къщите за гости или новостроящата се странноприемница. Може да се каже, че с неговото построяване се поставя началото на края на завършването на трансформацията на село Неофит Рилски в прекрасно ваканционно селище, което ще има всички удобства да посрещне много туристи.

Също така „молът“ е и една от сградите, които ще помагат да се пресяват тарикатите от хората, които решават да създадат нещо хубаво. Видяхме, че през последните 30 години много курорти и градове бяха унищожени именно от тарикати, които решиха да се възползват от труда на хората, които преди тях са създали райски кътчета, и ги унищожиха с грозни сгради и постройки във всяка градинка. Намираха си оправдание с брътвежи за пазарна икономика и че всеки може да бъде свободен предприемач. Хората, които дълги години бяха работили в тези курорти, с тъга наблюдаваха тяхното унищожение, но нищо не можеха да направят, защото нямаше кой да мисли централно за тяхното развитие, мислеше се на парче. Административното управление на тези места мислеше мандатно и често се изкушаваше да взема пари под масата, за да разреши определени строежи. Така неусетно за 30 години нашите курорти станаха презастроени и неприветливи места. Това доведе и до спад на туризма в България.

Ние сме намерили решение на този проблем и именно притежанието на ключовите сгради и услуги ни гарантира това. Създадена е система за достъпност на услугите, от които могат да се ползват само добросъвестните. Има организация, в която членуват всички собственици на големите центрове за развлечения и услуги в община Ветрино. Те издават клубни карти на всички свои членове и хора, които правят бизнес по правилата на общността. Бизнесите, които притежават тези карти, ще имат възможност да ги дават на своите клиенти и те да ползват 40% отстъпка при консумация в дадените места. Тук са включени храна от кухни майки, ресторанта, пазара за натурални продукти, пекарната за хляб, Исторически парк, фирмите за отдаване под наем на джипове, мотори и колелета, обществената пералня, централното озеленяване, ремонтните дейности и строителството, хижата в Доброплодно, стрелбищата в Девня и Доброплодно, спортните зали, отдаването под наем на тенти и градински маси и пейки, конна база, стрелбища за лъкове и средновековни забавления, различните фестивали и много други. Тези карти ще гарантират, че всички къщи в селото ще бъдат направени в средновековна стилистика без компромис в качеството, ще гарантират, че бизнесите ще дават средства за паркове, улици, гори и опазване на околната среда. Така село Неофит Рилски ще се превърне в първото селище на Балканския полуостров, където бизнесът отделя пари за мястото, а не за собствени развлечения, и можем да сме сигурни, че подобно място няма да има дори в Швейцария. Виждаме, че в момента има хора, които си мислят, че ще могат да

заобиколят системата и да си направят по-евтина къща, която да отдават на туристите, но скоро ще разберат, че това е невъзможно. Благодарение на бизнеси като „мола“ тези хора няма да успеят тук. Когато дойде един човек и иска да отседне в такава къща, ще си зададе въпроса: „Защо да плащам 40% по-скъпо и да съм отседнал в къща, която е по-ниско качество, няма ли да ми е по-изгодно да отсядам в скъпа къща и да плащам услугите си на нормални цени“. Така ще му бъде и по-евтино, и по-удобно. Дори някой да иска да си купи такава къща, която е направена в разрез с мисълта за общото, ще остане плащането на 40% по-скъпи цени. Единственият начин да се премахне това неудобство е събарянето и построяването по правилен начин. Затова казваме, че довършването на „мола“ поставя началото на края на реконструкцията на село Неофит Рилски и превръщането му в първото място, където работещите и допринасящите ще са доминиращ, а не потиснат вид.

Очаквайте скорошно откриване на този събирач хората ресторант!

Борец за свобода

ЛЕСНИЯТ ДОЛАР

Книгата е огромно богатство за мислещия човек. Освен че е тренировка за мозъка, тя е и източник на нова информация, която може да направи така, че човек да постигне толкова, колкото ако е живял 1000 години и е имал на разположение 72 часа в денонощието. Учудващо е, че разликата в контрола и качеството на живот на хората, които четат, и тези, които не четат, е огромна и въпреки всичко все още 90% от хората отказват да четат. Без книга няма щастлив живот! Така е било и така ще бъде, затова във всеки брой ще ви запознаваме с произведение на писаното слово, което може да промени живота ви. В днешния брой ви препоръчваме „Лесният долар“. Това е едно прекрасно четиво, което ни учи как да работим с финансите си по начин, който ще ни помогне да бъдем 5 пъти по-богати, без да се налага да променяме усилията, които влагаме в работата, и без да се налага да се лишаваме. Единственото, което е нужно, е да започнем да мислим за какво си даваме парите. Ще дам пример – има хора, които благодарение на неправилно избрания си тарифен план плащат много по-големи сметки от тези, които имат по-скъп план, но съобразен с техните потребности. В крайна сметка едните плащат по-евтино и ползват повече услугата, а другите плащат много по-скъпо и се ограничават. Видно е, че в случая едните хора хвърлят пари на вятъра и няма как да задържат финанси при тях, независимо колко изкарват. „Лесният долар“ е книга, която, ако се комбинира с „Парите или живота“, „Съседът милионер“ и „Спри да се правиш на богат“, ще промени живота на всеки читател. Не чакайте, а се сдобийте с един екземпляр и променете живота си!

КЪДЕ Е НАЙ-ДОБРОТО МЯСТО ЗА ЖИВОТ?

Защо плащаме огромни суми, за да живеем на мяста, където мизерстваме и как пропускаме местата в България, които са райски. На този и други въпроси може да си отговорите като последвате новия уо tube канал „Страната на свободните хора“.

В него ще ви показваме как променяме едно населено място в България към по-добро, ще споделяме

лични истории на хора, променили живота си тук и нека този пример ви служи като образец, който да ви вдъхновява да бъдете създатели. Приятно гледане!

СЪЗДАДОХМЕ ТЕЛЕГРАМ КАНАЛ, С КОЙТО ИНФОРМИРАМЕ ЖИТЕЛИТЕ НА ОБЩИНА ВЕТРИНО ЗА ВСИЧКО СЛУЧВАЩО СЕ ТУК. КОЙТО ИМА ИНТЕРЕС ОТ РАЗВИТИЕТО НА ОБЩИНАТА МОЖЕ ДА ГО СЛЕДИ, КАТО СКАНИРА QR КОДА.

ЗА ДА НИ ИМА

Можете да подкрепите свободното независимо издание „Красиво Ветрино“ тук:

BG41BPBI81701075963101

BIC: BPBIBGSF

Пощенска банка Юробанк България АД, Издател: „Блаженство“ ЕООД

БЛАГОДАРИМ ВИ!

Ако сте станали свидетел или знаете със сигурност за злоупотреба или корупция, обадете се на тел. 0889222885

ВАШАТА АНОНИМНОСТ Е АБСОЛЮТНО ГАРАНТИРАНА

Изкупуваме земеделски земи и къщи в района на община Ветрино. Даваме най-добрите цени на пазара. Телефон за връзка - 0877230884